

বিদ্যা ভাৰতী সংবাদ

বিদ্যা ভাৰতী অখিল ভাৰতীয় শিক্ষা সংস্থানৰ সংবদ্ধ, শিশু শিক্ষা সমিতি, অসম
॥ মুখপত্ৰ ॥ পইষষ্ঠিতম্ সংখ্যা, পূহ-ফাগুন, ১৯৩৬ শকাব্দ, জানুৱাৰী-মাৰ্চ, ২০১৫

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়

ভাৰতে স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ পিচত নতুনকৈ গঠন হোৱা গণতান্ত্ৰিক দেশখনত ৰাষ্ট্ৰীয় ৰাজনীতিৰ ক্ষেত্ৰত যি মতানৈক্যৰ সৃষ্টি হৈছিল, তেনে এক সন্ধিক্ষণত ভাৰতীয় সংস্কৃতি আৰু আধ্যাত্মিক চিন্তাৰ আধাৰত আদৰ্শ আৰু নীতিৰে যিজন মহান ব্যক্তিয়ে এক বলিষ্ঠ পদক্ষেপ লৈছিল সেইজনেই হ'ল পুৰোধা পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়।

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়ে নিচেই কম বয়সতে পিতৃ-মাতৃ, ভাতৃ-ভগ্নী সকলোকে হেৰুৱায়ো স্বকীয় প্ৰজ্ঞাৰ বলত অটুট কৰ্তব্যনিষ্ঠা, মহত্বম দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য সাধনৰ বাবে আগবাঢ়ি আহিল। ১৯৩৭ চনত উপাধ্যায়জীয়ে ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ দেওৰসজী আৰু নানাজী দেশমুখৰ সম্পৰ্কলৈ আহি সংঘৰ প্ৰচাৰক ৰূপে সেৱাত ব্ৰতী হয়। তেখেত সংঘৰ প্ৰচাৰকৰ উপৰিও বিখ্যাত সাপ্তাহিক “পাঞ্চজন্য” আৰু “দৈনিক স্বৰাজ” কাকতৰ সম্পাদকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে।

১৯৫১ চনৰ ৬ মে'ত ড° শ্যামাপ্ৰসাদ মুখাৰ্জীয়ে কলকাতাত “ভাৰতীয় জনসংঘ” দল গঠন কৰি দীনদয়াল উপাধ্যায়জীক সৰ্বভাৰতীয় সম্পাদকৰ গভীৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰে। তেখেতৰ পিচত কাশ্মীৰ আন্দোলনত ড° মুখাৰ্জীৰ মৃত্যু ঘটাত দীনদয়ালজীক ভাৰতীয় জনসংঘৰ প্ৰচাৰক হিচাপে গ্ৰহণ কৰা হয়। এই পদত ১৬ বছৰ কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰা কালছোৱাত শাসকদলৰ বেৰাং বেৰাং নীতি, নেত্ৰীৰ বহুভাৱে পিটলৰ দৰে নেতা সকলৰ বিৰুদ্ধে জয় প্ৰকাশ নাৰায়ণ আৰু লোহিয়াৰ দৰে মহান ব্যক্তিৰ সান্নিধ্যত আদৰ্শ বিৰোধী দলৰ পবিত্ৰ ভূমিকা লৈ দেশৰ নেতৃত্ব গ্ৰহণ কৰে।

দীনদয়ালজীয়ে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি থকা কালছোৱাতেই Integral Humanism নামৰ এখন গ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰে। প্ৰাচীন ভাৰতৰ সমাজ-সংস্কৃতি আৰু আধ্যাত্মিকতাৰ আধাৰত ৰচনা কৰা এক বিকল্পহীন দৰ্শন ৰূপে পৰিগণিত হোৱা এই তত্ত্বমূলক গ্ৰন্থখনৰ ব্যাখ্যা দীনদয়াল উপাধ্যায়জীয়ে একেৰাহে চাৰিদিন ধৰি পুণে চহৰত ব্যাখ্যা কৰে। এই গ্ৰন্থখনৰ ওপৰত পৰ্যালোচনা কৰা এবছৰৰ পিচত ১৯৬৫ চনত বিজয়ৰাডাত বহা অধিবেশনত যথাবিহিতভাৱে ইয়াক গ্ৰহণ কৰা হয়।

প্ৰাচীন সংস্কৃতিক পুনৰুজ্জীৱিত কৰি সময়োপযোগী গতিশীলতা প্ৰদানৰ লক্ষ্য লৈ উপাধ্যায়জী আগবাঢ়ি গৈছিল। তেখেতে কৈছিল, “আমি এনে প্ৰতিষ্ঠানৰ জন্ম দিব লাগিব, যি জাতিৰ কল্যাণৰ বাবে শুভ আকাঙ্ক্ষা জাগ্ৰত কৰে আৰু আত্মকেন্দ্ৰিক, স্বার্থপৰতা ত্যাগ কৰাত সহায় কৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ মাজত ভাতৃত্ববোধ জাগ্ৰত কৰাই নহয়, স্নেহ-প্ৰীতি আৰু একাত্ম ভাবৰো উদয় হয়।”

‘একাত্ম মানৱতাবাদ’ৰ মাধ্যমেৰে উপাধ্যায়জীয়ে সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ কাৰণে যি পথৰ সন্ধান দি গৈছে, সেই পথ আমি অনুধাৱন কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিব লাগিব। দখীচিৰ দৰে চৰম ত্যাগ আৰু আত্মদানৰ মাজেদি দীনদয়াল উপাধ্যায়জীয়ে চিৰ অমৰত্ব লাভ কৰি দেশৰ জনগণৰ মন আকাশত ভোটা তৰা হৈ জিলিকি থাকিব চিৰকাল।

এইগৰাকী মহান আত্মাৰ জন্ম শতবাৰ্ষিকী উপলক্ষে তেখেতৰ স্মৃতিত আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ্হ্য নিবেদন কৰিলো।

শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ গগত জড়িত সকলো কাৰ্য্যকৰ্তা আৰু শুভাকাংক্ষীগে
সমিতিৰ তৰফৰ পৰা “বঙালী বিহু” আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো।

শ্যামাপ্ৰসাদ দাস
২০২০ শতাব্দীৰ দল

একাত্মমানৱতাবাদৰ পুৰোধা পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়

শংকৰ চন্দ্ৰ দাস

মৃত্যু দৰ্শনে জীৱিত সকলৰ মনত বৈৰাগ্যৰ জন্ম দিয়ে। জীৱনৰ এই কৰুণ পৰিণতিয়ে ভগৱান বুদ্ধদেৱক গৃহহীন কৰাই মৃত্যুক জয় কৰাৰ দীক্ষা দিছিল। কিন্তু দীনদয়াল বৈৰাগী হোৱা নাছিল, বৰং সংসাৰৰ মাজত থাকিয়েই তেওঁ মৃত্যুক জয় কৰি জীৱনৰ কৰ্তব্য সাধনত ব্ৰতী হৈ আছিল।

একাত্মমানৱতাবাদৰ পুৰোধা পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়দেৱৰ জন্ম হৈছিল ১৯১৬ চনৰ ২৫ চেপ্তেম্বৰত উত্তৰ প্ৰদেশৰ মথুৰা জিলাৰ ধনকিয়াত। পিতৃৰ নাম আছিল ভাগৱতী প্ৰসাদ আৰু মাতৃৰ নাম আছিল ৰামপ্যাৰী। সৰু কালত তেওঁক সকলোৱে 'দীনা' বুলি মাতিছিল। দীনাৰ জন্মৰ দুই বছৰ পিছতে সৰু ভায়েক শিৱদয়ালৰ জন্ম হয়।

মৃত্যু দৰ্শনে জীৱিত সকলৰ মনত বৈৰাগ্যৰ জন্ম দিয়ে। জীৱনৰ এই কৰুণ পৰিণতিয়ে ভগৱান বুদ্ধদেৱক গৃহহীন কৰাই মৃত্যুক জয় কৰাৰ দীক্ষা দিছিল। কিন্তু দীনদয়াল বৈৰাগী হোৱা নাছিল, বৰং সংসাৰৰ মাজত থাকিয়েই তেওঁ মৃত্যুক জয় কৰি জীৱনৰ কৰ্তব্য সাধনত ব্ৰতী হৈ আছিল।

দীনদয়ালদেৱে বাল্যকালতেই কেইবাজনো নিকটতম আত্মীয়ৰ মৃত্যুৰ মুখামুখী হ'ব লগা হৈছিল। দীনাৰ আঢ়ৈ বছৰ বয়সতে তেওঁৰ পিতৃদেৱৰ মৃত্যু হয়। সেয়ে দীনা মোমায়েকৰ ঘৰত লালিত-পালিত হৈ থাকিব লগীয়া হৈছিল। দীনাৰ বয়স চাৰে ছয় বছৰ হওঁতেই মাতৃদেৱীৰো বিয়োগ ঘটে আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে পিতৃ-মাতৃৰ স্নেহৰ পৰা বঞ্চিত হয়। ইয়াৰ পিছতে দীনাক লালিত পালিত কৰা পিতামহো স্বৰ্গগামী হয়। ১৯২৬ চনৰ চেপ্তেম্বৰ মাহত ১০ বছৰ হোৱাত ৰেল বিভাগত কাম কৰা মোমায়েকৰ তত্বাৱধানত ৰাজস্থানত থাকিব লগা

হৈছিল। ৰাজস্থানৰ কোটা নগৰত দীনাই সপ্তম শ্ৰেণীত পঢ়িছিল। কিন্তু ১৯৩১ চনত মোমায়েকৰ মৃত্যু হোৱাত পুনৰ আশ্ৰয়স্থলৰ পৰিৱৰ্তন ঘটিল। তাৰপিচত জলন্ধৰ ৰাজগড়লৈ আশ্ৰয়ৰ বাবে যাব লগা হয়। নিষ্ঠুৰ নিয়তিৰ এক অসহায় বালককলৈ কি যে খেলা!

অতি কম বয়সৰ পৰাই দীনাই তেওঁৰ সৰুভায়েক শিৱদয়ালক চোৱা-চিতা কৰিবলগীয়া হৈছিল। এতিয়ালৈকে দীনাই তেওঁৰ প্ৰতিপালক সকলোকে হেৰুৱাইছিল। দীনা নৱম শ্ৰেণীত পঢ়ি থকা অৱস্থাত তেওঁৰ একমাত্ৰ ভায়েক শিৱদয়াল ৰোগশয্যাতে পৰে আৰু ১৯৩৪ চনৰ ১৮ নৱেম্বৰত দীনাক অকলশৰীয়া কৰি থৈ শিৱদয়ালে ইহ সংসাৰৰ পৰা বিদায় লয়। অৱশেষত মৰম, চেনেহ কৰিব পৰা একমাত্ৰ ভনীয়েক আৰু আইতাকেই জীৱিত আছিল। ১৯ বছৰ বয়সত ১৯৩৫ চনত দীনা যেতিয়া দশম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ আছিল তেতিয়া আইতাকো শয্যাশায়ী হয় আৰু অলপ দিনৰ পিছতে তেওঁ স্বৰ্গগামী হয়। একমাত্ৰ ভনীয়েক ৰামাদেৱীও ২৪ বছৰ বয়সত ১৯৪০ চনত স্বৰ্গগামী হয়।

জীৱন মৃত্যুৰ এয়া কি যে খেলা! মৃত্যুৰ হিম শীতল হাতে দীনাৰ শিশু, বালক, কিশোৰ-যুৱমনৰ ওপৰত বাৰে বাৰে আঘাত কৰি জীৱনটো কিমান বিপৰ্য্যস্ত কৰিছে তাৰ হিচাপ নাই।

উজ্জ্বল প্ৰতিভা : দীনাই স্কুলীয়া জীৱনত কোনো এক নিৰ্দিষ্ট স্থানত থাকি শান্তিৰে পঢ়া-শুনা কৰিব পৰা নাছিল। কিন্তু তেওঁৰ উজ্জ্বল প্ৰতিভাৰ কথা যেতিয়া মানুহে জানিব পাৰিলে তেতিয়া সকলোৱেই আচৰিত হ'ল।

১৯৩৪ চনত শিকাৰ কল্যাণ হাইস্কুলৰ পৰা দীনাই প্ৰবেশিকা পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হৈ আজমীৰ বোৰ্ডৰ পৰা প্ৰথম শ্ৰেণীৰ প্ৰথম স্থান লাভ কৰি স্বৰ্ণপদক লাভ কৰে। শিকাৰ মহাৰজা কল্যাণ সিঙে আনন্দিত হৈ দীনাক স্বৰ্ণপদক, কিতাপ-পত্ৰ আৰু ২৫০ টকাৰ বঁটা প্ৰদান কৰে। তাদুপৰি তেওঁ মাহেকীয়া ১০ টকাৰ ছাত্ৰ বৃত্তি এটিও লাভ কৰে।

ইয়াৰ পিচত উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে পিলানীলৈ যায়। দুই বছৰ পিচত বিৰলা কলেজৰ পৰা ইণ্টাৰমিডিয়েট পৰীক্ষাত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ প্ৰথম স্থান লাভ কৰি সকলোকে চমৎকৃত কৰে। মাত্ৰ এয়াই নহয় সকলো বিষয়তে বিশেষ নম্বৰ লাভ কৰে। ইয়াতো তেওঁ স্বৰ্ণ পদক ২৫০ টকা নগদ পুৰস্কাৰ, কিতাপ-পত্ৰ আৰু ছাত্ৰ বৃত্তি লাভ কৰে। ১৯৩৬ চনত স্নাতক পঢ়াৰ বাবে কাণপুৰলৈ যায় আৰু সনাতন কলেজত গণিত বিষয়ত অনাৰ্চ সহ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ প্ৰথম স্থান লাভ কৰে। এম.এ. পঢ়াৰ বাবে দীনাই আগ্ৰালৈ যায়। তাত ৰাজমণ্ডিত এটা ভাৰাঘৰত থাকিবলৈ লয়। সেণ্ট জৰ্জ কলেজত ইংৰাজী সাহিত্যত এম.এ. শ্ৰেণীত ভৰ্তি হয়। প্ৰাৰম্ভিক বৰ্ষৰ পৰীক্ষাত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ নম্বৰ লাভ কৰে। ইপিনে ভনীয়েক ৰামাদেৱীৰ অসুখৰ খবৰ শুনি মোমায়েকৰ ঘৰলৈ যাব লগা হয় ফলত চুড়ান্ত বৰ্ষৰ পৰীক্ষাত বহিব নোৱাৰিলে। পিচত দীনাই প্ৰশাসনিক পৰীক্ষাত বহি উত্তীৰ্ণ হৈ চাকৰি লাভ কৰিছিল যদিও ৰুচি নথকাৰ বাবে কাম নকৰিলে। ১৯৪১ চনত ২৫ বছৰ বয়সত তেওঁ বি টি পঢ়িবলৈ প্ৰয়াগলৈ যায়।

সংঘ সান্নিধ্য : ১৯৩৭ চনত দীনদয়ালদেৱ ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ সম্পৰ্কলৈ আহে। মাননীয় ভাউৰাওজী

দেওৰসে তেওঁক সংঘৰ শাখালৈ আনে। সেই সময়ত সৰ্বমাননীয় বাপুৰাও মোঘে, ভাইয়াজী সহস্ৰ বু নানাজী দেশমুখ, বাপু যোশী আদি কাৰ্য্যকৰ্তা সকলো সংঘকাৰ্য্যৰ বাবে উত্তৰ প্ৰদেশলৈ আহিছিল। মনিকাঞ্চন সংযোগত দীনদয়ালদেৱে ১৯৪২ চনত সংঘৰ উত্তৰ প্ৰদেশৰ লখিমপুৰ জিলাৰ প্ৰচাৰক হিচাবে নিযুক্ত হয়। সংঘৰ আদৰ্শ আৰু নীতিৰ প্ৰতি তেওঁৰ ইমানেই প্ৰাণ আস্থা আছিল যে ১৯৪৭ চনত উত্তৰ প্ৰদেশৰ, সহ প্ৰাচ্য প্ৰচাৰকৰ পদ অলংকৃত কৰিছিল আৰু সাপ্তাহিক 'পাঞ্চজন্য' আৰু 'দৈনিক স্বদেশ'ৰ সম্পাদকৰ দায়িত্বও পালন কৰিছিল।

ৰাজনীতিৰ পথাৰত : ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ সবসংঘ চালক পূজনীয় গুৰুজীৰ লগত আলোচনা মৰ্মে ১৯৫১ চনৰ ২১ অক্টোবৰত ড° শ্যামাপ্ৰসাদ মুখাৰ্জীয়ে দিল্লীত ভাৰতীয় জনসংঘৰ স্থাপন কৰে। সংঘৰ প্ৰচাৰকৰ দায়িত্বৰ পৰা অব্যাহতি দি দীনদয়াল উপাধ্যায়, নানাজী দেশমুখ, কুশাভাওঁ ঠাকৰে, অটল বিহাৰী বাজপেয়ীকে ধৰি কেইবাগৰাকী স্বয়ংসেৱকক ড° শ্যামাপ্ৰসাদ মুখাৰ্জীৰ সৈতে কাম কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়ে। সেইমতে ড° শ্যামাপ্ৰসাদে ভাৰতীয় জনসংঘৰ সৰ্বভাৰতীয় সভাপতি আৰু দীনদয়াল দেৱে সৰ্বভাৰতীয় সাধাৰণ সম্পাদকৰ দায়িত্ব লৈ জনসংঘক প্ৰতিষ্ঠা কৰাত লাগি গৈছিল। ভাৰতীয় ৰাজনীতিত এয়াই আছিল দীনদয়ালদেৱৰ প্ৰথম পদক্ষেপ। দীনদয়ালদেৱৰ কামৰ প্ৰতি শলাগ জনাই ড° শ্যামাপ্ৰসাদদেৱে কৈছিল যে, তেওঁৰ লগত আৰু দুগৰাকী দীনদয়াল থাকিলে ভাৰতীয় ৰাজনীতিৰ নক্সাই বদলাই দিলেহেঁতেন।

জনসংঘ প্ৰতিষ্ঠাৰ দ্বিতীয় বছৰত ১৯৫৩ চনৰ ২৫ জুনত কাশ্মীৰ আন্দোলনত ড° শ্যামাপ্ৰসাদদেৱৰ বহস্যজনক ভাৱে মৃত্যু ঘটে। তাৰ পিচত ১৭ বছৰ দলৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত অধিষ্ঠিত হৈ থকাৰ পিচত দীনদয়াল দেৱে সৰ্বভাৰতীয় সভাপতিৰ পদো অলংকৃত

কৰে। ১৯৬৫ চনৰ এপ্ৰিল মাহত পুণাত অনুষ্ঠিত বাৰ্ষিক সভাত তেওঁ 'একাত্মমানৱ বাদ'ৰ ওপৰত প্ৰতিপাদিত কৰা তিনিটা ভাষণ দিয়ে। সেই সময়ৰ শাসক দলৰ ড° ৰাজেন্দ্ৰ প্ৰসাদ, চৰ্দাৰ বল্লভভাই পেটেল, নেহেৰু আদি নেতা সকলৰ বিৰুদ্ধে দীনদয়ালদেৱে, জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ, ড° ৰামমনোহৰ লোহিয়াৰ দৰে নেতাৰ সংমিশ্ৰণত আদৰ্শ বিৰোধী দলৰূপে দেশলৈ সেৱা আগবঢ়াইছিল। ১৯৬৮ চনৰ ১২ ফেব্ৰুৱাৰীত ৰেলেৰে গ্ৰবাস কৰা অবস্থাত তেওঁৰ ক্ষত-বিক্ষত মৃতদেহ মোমলচৰাই ষ্টেচনৰ ওচৰত ৰেলপথত পোৱা গ'ল। ভাৰতীয় সংস্কৃতি পৰম্পৰাৰ আধাৰত দেশক বিশ্বগুৰুৰ আসনত বহুৱাবলৈ আগবঢ়া এইজন মহান ভাৰতপ্ৰেমীৰ মৃত্যুও ৰহস্যজনক হৈয়ে থাকিল।

একাত্মমানৱ বাদ : একাত্মমানৱতা বাদৰ মূল কথা হ'ল ভাৰতীয় চিন্তন, দৰ্শন। পশ্চিমীয়া চিন্তন দৰ্শনৰ পৰা ই সম্পূৰ্ণ বিপৰীত। পশ্চিমৰ পৰা আমদানি কৰা পুঁজিবাদ আৰু সমাজবাদ দুয়োটা অপূৰ্ণ আৰু একাংগী বুলি গ্ৰহণিত হৈছে। এই দুয়োটা দৰ্শনৰ দৃষ্টিভংগীত মনুষ্য ভৌতিকতাবাদী আৰু ধন উপাৰ্জনৰ আহিলা মাথোন। পুঁজিবাদে ব্যক্তিক সম্পত্তিৰ অধিকাৰী আৰু সাম্যবাদে ৰাজ্যিক সম্পদৰ গৰাকী কৰে। পুঁজিবাদ ব্যক্তিবাদী, ব্যক্তিগত স্বতন্ত্ৰতায়ুক্ত, স্বেচ্ছাচাৰিতা মুক্ত আৰু সাম্যবাদ ৰাজ্যকেন্দ্ৰিক ব্যৱস্থা, ৰাজ্য নিয়ন্ত্ৰিত অনুশাসন, ব্যক্তিৰ অধিকাৰ খৰ্ব আৰু তানাশাহী ৰূপত দেখা যায়। প্ৰকৃতিৰ প্ৰতি দুয়োটা বাদৰ দৃষ্টিভঙ্গী শোষণৰ ভাৱ। পশ্চিমৰ জগতখন সম্পূৰ্ণ পুঁজিবাদী, সাম্যবাদ বিফল হৈছে আৰু সমাপ্ত প্ৰায়। উপভোক্তাবাদী পুঁজিবাদত মনুষ্য এটা মাথোন ইচ্ছাৰহে সমষ্টি, ইচ্ছা, তৃষ্ণাও অসীম আৰু অসন্তোষ, মানসিক অশান্তিও অসীম। পশ্চিমীয়া চিন্তা দৰ্শন অৰ্থাৎ বিশ্বৰ পৰা ব্যক্তিত সীমিত। ইয়াৰ বিপৰীতে একাত্মমানৱ দৰ্শনে মনুষ্যক একমাত্ৰ ভৌতিক বা আৰ্থিক

আহিলা বুলি নাভাবি ইয়াৰ মন, বুদ্ধি, আত্মা সম্বন্ধিত বুলি ভাবে। মানৱৰ সম্পূৰ্ণ বিকাশৰ চিন্তাত জীৱনৰ চাৰি পুৰুষাৰ্থ যেনে- ধৰ্ম, অৰ্থ, কাম আৰু মোক্ষক বিবেচনা কৰে। কাম আৰু অৰ্থৰ ভৌতিক স্তৰ - ধৰ্মপূৰ্বক অৰ্থাৎ উচিত - অনুচিত-কৰ্তব্য- অকৰ্তব্য বিবেকৰ দ্বাৰা নিয়ন্ত্ৰণ কৰি ব্যৱহাৰৰ দ্বাৰা আত্মিক বিকাশৰ বাবে প্ৰয়াস কৰা হয় আৰু ইয়াৰ অন্তিম লক্ষ্য মোক্ষ প্ৰাপ্তি বুলি বিবেচনা কৰা হয়। প্ৰয়োজন অনুসাৰে সৎ ভাৱে সম্পত্তি আহৰণ আৰু ধনৰ নিজৰ ভাগ ৰাখি সমাজক দিয়া, দৰিদ্ৰ নাৰায়ণক পূজা কৰা, ভাৰতীয় চিন্তন অৰ্থাৎ অধিক উৎপাদন নিম্নতম উপভোগ - একাত্মমানৱতাবাদী চিন্তন বুলি কোৱা হয়। আনহাতে পশ্চিমীয়া চিন্তন মতে অধিকতম উপাৰ্জন অধিকতম উপভোগ কৰা। সেয়ে একাত্মমানৱতাবাদত কোৱা হয় -

প্ৰজাহিতে হিতংৰাজ্য,

প্ৰজা সুখে সুখম্।

একাত্মদৃষ্টিৰে মনুষ্য ভগৱানৰ সৰ্বোত্তম সৃষ্টি। ইয়াৰ দৰ্শন ব্যক্তিৰ পৰা সমষ্টি, ব্যক্তিৰ পৰা বিশ্বলৈ বুলি। ব্যক্তিৰ পৰা পৰিয়াল, সমাজ, ৰাজ্য, ৰাষ্ট্ৰ আৰু বিশ্বলৈ চিন্তন যাক আমি 'বসুধৈৱ কুটুম্বকম' আদৰ্শ লৈ চলো। সেয়ে বিশ্বখন এখন Global Village ৰ কল্পনা কৰি বিশ্ববন্ধুত্ব গঢ়া কামত ব্ৰতী হোৱাত একাত্মমানৱতাবাদে প্ৰেৰণা দিয়ে।

ৰাষ্ট্ৰ এখন কেৱল ভূখণ্ড, নদ-নদী, সাগৰ, হাবি-জংঘল, পাহাৰ-পৰ্বত, মৰুভূমিৰে যুক্ত ভূমিখণ্ড মাত্ৰ নহয় বা এটা ৰাজনৈতিক প্ৰশাসন চলা ব্যৱস্থা মাত্ৰ নহয়, ই হৈছে - ভৌগলিক সীমাৰে শতিকা জুৰি বেষ্টিত তথা বিকশিত হোৱা এক একাত্ম সংস্কৃতিৰে পৰিপুষ্ট ৰাষ্ট্ৰ। এই চিন্তন ৰাখি ৰাজনীতি কৰিলে দেশত সুখ, শান্তি, সমৃদ্ধি তথা সকলোৰে হিত হ'ব।

তিৰা সংস্কৃতিত লোকবিশ্বাস

অসমৰ বহু জাতি জনজাতিয়ে মহাদেৱক উপাস্যদেৱতা হিচাবে মানিছিল বা আজিও মহাদেৱৰে বংশোদ্ভৱ বুলি বিশ্বাস কৰে। অসমৰ সংস্কৃতিৰ পথাৰখনৰ অন্যতম অংগ তিৰা (লালুং) সকলেও নিজকে এনে ঈশ্বৰৰে বংশোদ্ভৱ বুলি বিশ্বাস কৰি আহিছে। এইখিনিতে উল্লেখ্য যে- লালুং হৈছে তিৰাসকলৰ জনগোষ্ঠীয় পৰিচায়ক এটি উপাধি। টাই আহোম ভাষাত 'লা' মানে ভটিয়াই যোৱা আৰু 'লুং' মানে ডাঙৰ দল। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰে পশ্চিমলৈ ভটিয়াই অহা দেউৰী চুতীয়াৰ দল এটিক পৰৱৰ্তী সময়ত 'লালুং' বুলি কোৱা হৈছিল।

এই লালুংসৰে আত্ম পৰিচয়ত 'টিৰা-ছা' বা 'টিৰা-ফিছা' বুলি কয়। তিৰা ভাষাত 'তিৰা' 'ডি' মানে পানী আৰু 'ছা' বা 'ফিছা' ৰ অৰ্থ হৈছে সন্তান বা মানুহ।

খাচী জয়ন্তীয়া সবে তিৰাসকলক 'লালো' আৰু কাৰ্বিয়ে 'লাংলু' বুলি কয়। প্ৰথমাবস্থাত তিৰাসকলে নিজকে 'তিৰা লিবিং' বা 'তিৰা লিবুং' বুলি পৰিচয় দিছিল। তিৰা ভাষা অনুসৰি লিবুং বা লিবিং মানে মানুহ। এটা সময়ত তিৰা শব্দৰ ঠাইত লালুং শব্দৰ আগমন হয়। কাৰ্বি আংলঙত বসতি কৰাসকলে আজিও তিৰা শব্দৰ ব্যৱহাৰ বেছিকৈ কৰে।

এইখিনিতে তিৰা সংস্কৃতিত পালিত হোৱা কেইটামান পূজোৎসৱৰ নামোন্লেখ কৰা হ'ল - ১। ধানৰ মুঠি লোৱা, ২। ধানৰ আগলোৱা, ৩। ন-খোৱা, ৪। মালপূজা, ৫। শনিপূজা, ৬। ৰজাপতা উৎসৱ, ৭। মড়ল আদি।

তিৰা সমাজৰ লোক বিশ্বাস - পৃথিৱীৰ সকলো দেশতে সকলো জাতিৰে পৰম্পৰাগতভাৱে থকা

লোকবিশ্বাস সমূহৰ দৰে তিৰা সমাজৰো কিছু কিছু জনবিশ্বাস বিদ্যমান। দৈনন্দিন জীৱনত কিছুমান ৰীতি-নীতি, আচাৰ-আচৰণ তেওঁলোকে অনুষ্ঠিত কৰি আহিছে। এইবোৰত সাধাৰণতে আবেগৰ পয়োভৰ বেছি, যুক্তি নাখাটে। কিছু ক্ষেত্ৰত বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিকোণ আৰু ধৰ্মীয় দুৰ্বলতাই ঠাই পায়। এই লোক বিশ্বাসসমূহৰ কেইটামান হ'ল-

১। সপোন বিষয়ক লোকবিশ্বাস - তিৰা সকলে স্বপ্নতত্ত্বৰ শুভ-অশুভ ফল বিচাৰ কৰাৰ পৰম্পৰা মানে। গৃহস্থৰ অমংগল হোৱা কেইটামান সপোন হ'ল - সাপে খেদা, ঘৰত জুই লগা, দাঁত সৰা, চুলি সৰা, ভঁৰালৰ পৰা ধান নিয়া, ঘৰত ফেঁচা বা শগুণ চৰাই বহা আদি। সপোনত মৰা মানুহ দেখিলে তাৰ প্ৰভাৱ বাস্তৱত হয়। গৰ্ভাৱস্থাত মৃতকক দেখি তেওঁৰ কিবা উপদেশ থাকিলে বাস্তৱত যথাসাধ্য পালন কৰে। স্বপ্নদৃষ্ট হোৱা মৃতকজনে সেই মহিলাৰ গৰ্ভত স্থিতি লয় বুলি তেওঁলোকে ভাবে। সপোনত বগা মাছ দেখা পালে সম্পদ লাভ হয় বুলি তেওঁলোকৰ সমাজত জন বিশ্বাস আছে।

২। মৃতক আৰু অন্ত্যেষ্টিক্ৰিয়া বিষয়ক লোকবিশ্বাস - কু-মন্ত্ৰ বা এনে ধৰণৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা মানুহ মাৰিব পাৰে বুলি তিৰাই বিশ্বাস কৰে। মৃতকৰ উদ্দেশ্য কৰি কোৱা হয় এনেদৰে - 'দেৱে মাৰিলেও নাজানো, মনিচে মাৰিলেও নাজানো; দেৱতাই মাৰিছে যদি দেৱতাৰ গই টুটক, ফান টুটক। মনুচে মাৰিছে যদি কান্ধে ভাৰে উঠি ফুৰিবি।'

"মুমূৰ্ষু ৰোগীক তুলসীপাত মিশ্ৰিতজল মুখত দিলে তেওঁ শান্তিৰে মৃত্যু ধাম পায়, অধিক কামনা বাসনা থকা

লোকে পৃথিৱীত পুনৰ জনম লভে, পুনৰ জনম নলভাসকলে জীৱিতলোকক অনেক প্ৰকাৰে উৎপীড়ন কৰে” - আদি লোক বিশ্বাস উক্ত সংস্কৃতিত আছে।

আকৌ দুখ যন্ত্ৰণা সহি বহুদিন কষ্টেৰে থাকি মৃত্যু নঘটা লোকৰ প্ৰতি তিৰাসকলৰ এনেকুৱা কিছুমান বিশ্বাস আছে - “বহু পাপৰ ফল, পাপ কাম কৰিও প্ৰায়চিত্ত নোহোৱাকৈ থকা, বেলেগৰ পাপ কাম সহ্য কৰা, ইপ্সিত বহুভোগৰ আশা মনত

পুহি ৰখা ইত্যাদি। যাত্ৰাৰ সময়ত বিবাহ নোহোৱা মহিলাক দেখিলে নিত্বল যাত্ৰা বুলি বিশ্বাস কৰা হয়। শনি বা মংগলবাৰৰ মৃত্যু অশুভ বুলি গণ্য কৰে। মৃতকৰ সৎকাৰৰ উদ্দেশ্যে যাওঁতে শটোৰ আগে আগে আঠৈ ছটিওৱা

নিয়ম। এনে কৰিলে পৰজন্মত সেই মৃতক ধনী হ'ব বুলি ভাবে। শ দাহনত বাঁহ ফুটি শব্দ হ'লে অশুভ বুলি বিশ্বাস আছে। আকৌ দুষ্ট, মিথ্যাবাদী, অমংগলীয়া লোকৰ মুখ সহজে নুপুৰে” বুলিও জনবিশ্বাস আছে।

হাজোৱালী আৰু দাঁতিয়াল তিৱা সমাজত অন্য কিছু বিশ্বাস মনা হয়। যেনে - “শ দাহনৰ পিচত দিয়া ভাত আৰু চাউল খিনি শেষ হৈ যোৱা, আধা শেষ হোৱা আদিয়ে মৃতকজনৰ ঘৰখনৰ বাবে শুভা-শুভ ফলৰ বাৰ্তা আনে। তিৰাসকলৰ জন বিশ্বাস আছে যে - আত্মা এটি দেহত্যাগৰ পিচত কপৌ চৰাই হৈ আপোনজনক দেখা দিবলৈ আহে। চাউল-মাহ ছটিয়াই দিলে সেই কপৌৰে ৰুণ দিয়ে”।

অন্যান্য ক্ষেত্ৰত লোক বিশ্বাস - তিৱা সংস্কৃতিৰ অন্য কিছুমান লোক বিশ্বাস আছে। দৈনন্দিন জীৱন

যাত্ৰাত সৰু সৰু কথা যেনে - “ভাত খালে যদি চৰ্চৰণি খায়, তেন্তে কোনো আত্মীয়ই নাম লোৱা, তামোল খাওঁতে গাঁঠি খালে বেলেগ মানুহে বেয়া নাম লোৱা, শগুণ আৰু হুদু ঘৰৰ চালত পৰিলে পৰিয়ালৰ অমংগল হয় বুলি” এনেবোৰ কথা প্ৰচলিত আছে। টাই আহোম সকলৰ মৈদামবোৰত থকাৰ দৰে তিৱা সকলৰো এটা বিশ্বাস এনে ধৰণৰ - “শিশু বা ডাঙৰৰ মৃত্যু হ'লে, গাঁতত

পুতিলে বিৰিণা পাতেৰে মূৰৰ ফালেদি উশাহ-নিশাহ ল'বৰ বাবে এটা বিস্কা ৰখা।”

আকৌ যুগ্মজীৱন সুখী হ'বলৈ উপাস্য দেৱতা ফা-মহাদেউৰ নামত এযোৰ চৰাই উৰাই দিয়া হয়। চৰাই যোৰ একেলগে উৰিলে যুগ্মজীৱন সুখকৰ হয় বুলি মনা হয়। ‘মাননি

ধৰা প্ৰথা, কবমৰ বেলা মৃতকৰ উদ্দেশ্যে ভাত এসাজ আগবঢ়োৱা’ - আদি কাৰ্য্যবোৰে মৃত্যুৰ পিচত অন্য দেশলৈ যোৱা আৰু অপূৰ্ণ বাসনা পূৰ্ণ কৰাৰ কথা বিশ্বাস কৰে। ইহ জনমত ইচ্ছা-বাসনা সম্পূৰ্ণ নহওতে মৃত্যু হ'লে অহা জন্মত সেই ইচ্ছা-বাসনা পূৰণ হয় বুলি তেওঁলোকে ভাবে।

অসমৰ বৰ সংস্কৃতিত অনবদ্য অৱদানেৰে চহকী তিৱা সংস্কৃতিয়ে স্বকীয় প্ৰদৰ্শন কৰাৰ লগতে আজিও তেওঁলোকৰ সংস্কৃতিৰ লোক-বিশ্বাসবোৰৰ দ্বাৰা সামাজিক ৰীতি-নীতি, ধৰ্মীয় পৰম্পৰা আৰু কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিকোণৰে পৰিচয় দি আহিছে।

(ক্ৰমশঃ)

উৎস - তিৱা সংস্কৃতিৰ ৰূপৰেখা (২য় খণ্ড)

চাও লোকেশ্বৰ গগৈ

বিদ্যার্থীৰ অনুভৱ

নিম্নলিখিত ঠিকনাযোগে
তোমালোকৰ লিখনিসমূহ
পঠিয়াব পাৰিবা।

সম্পাদক

বিদ্যা ভাৰতী সংবাদ
শিশু শিক্ষা সমিতি, অসম
প্ৰশান্ত পথ, আৰ.জি.বি.ৰোড
গুৱাহাটী-৭৮১০২৪

এই সংখ্যাৰ প্ৰশ্ন

প্ৰশ্ন : নিকেতন এখন চাফ-চিকুণ
আৰু সাজ-সজ্জা কৰি ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত
ছত্ৰ-ছত্ৰী সকলৰ কৰণীয় কি বুলি তুমি
ভাবা?

✽ নেতাজী সুভাষ চন্দ্ৰ বসুৱে 'জয়হিন্দ' ধ্বনিৰে কিদৰে
সংগ্ৰামী চেতনাক উদ্দীপ্ত কৰিছিল?

উত্তৰ : সুভাষ চন্দ্ৰ বসু আছিল ভাৰত বৰ্ষৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ
এজন অবিম্বৰণীয় নেতা। ১৯৪৫ চনত তেওঁ "আজাদ হিন্দ
ফৌজ" গঠন কৰি "দিল্লী চলো আৰু জয়হিন্দ" ধ্বনি দি জাপানৰ
পৰা ভাৰত অভিমুখে যায়। ইক্ষলত পদাৰ্পণ কৰি কহিমালৈ
আগবঢ়াৰ লগে লগে সমগ্ৰ ভাৰততে উত্তেজনাৰ সৃষ্টি হয়। ১৯৪৩
চনত গঠন কৰা 'আই-এন-এ' ক দিয়া শ্লোগান 'জয়হিন্দ' ধ্বনিৰে
ভাৰতৰ সকলো সংগ্ৰামী জনগণকে জাতীয় চেতনাৰ প্ৰতি উদ্বুদ্ধ
কৰি তোলে। সুভাষ বসুৱে স্পষ্ট ভাৱে কৈছিল যে- "ভাৰতীয়
জনগণে বৃটিছৰ ভেৰণীয়া সৈনিকৰ বহতীয়া হৈ নাথাকে। তেজ
দি হ'লেও ভাৰতৰ মৌলিক স্বাধীনতা ঘূৰাই আনিব"। এনেদৰে
তেওঁ সংগ্ৰামী চেতনাক উদ্দীপিত কৰি তুলিছিল।

— শ্ৰীপাৰ্থ প্ৰীতম শৰ্মা

নৱম শ্ৰেণী, শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, বেলতলা, গুৱাহাটী

এইবাৰ প্ৰশ্ন

- ১। কোনবিধ খনিজ সম্পদৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতৰ স্থান পৃথিৱীৰ ভিতৰতে সপ্তম?
- ২। ভাৰতীয় পেট্ৰ'ৰাসায়নিক নিগম লিমিটেড ক'ত অৱস্থিত?
- ৩। 'দামোদৰ উপত্যকা প্ৰকল্প'টো ক'ত অৱস্থিত?
- ৪। ভাৰতৰ আটাইতকৈ দীৰ্ঘকাল কাৰ্যৰত বিশ্ববিদ্যালয় কোনখন?
- ৫। 'সকলো মেলাৰ মাতৃ' স্বৰূপ আখ্যা দিয়া, প্ৰতি চাৰি বছৰৰ মূৰে মূৰে অনুষ্ঠিত হোৱা
মেলাখনৰ নাম কি?

যোৱা খণ্ডত দিয়া প্ৰশ্নৰ উত্তৰসমূহ

- ১। ধুন্দীৰাজ গোবিন্দ ফাল্কে
- ৪। বেদ
- ৫। কৰ্মতত্ত্ব

- ২। এডমিৰেল আৰ.ডি. কাটাৰি
- ৬। ১৯৮৬ চনত

৩। ৬৪ টা

ব'হাগ বিহুৰ লোকবিশ্বাস

বিহু অসমৰ ঋতুকালীন কৃষি উৎসৱ। ব'হাগ বিহু বা বঙালী বিহু সম্পৰ্কীয় ভালেমান লোকবিশ্বাস পোৱা যায়। চ'তৰ সংক্ৰান্তি অৰ্থাৎ গৰু বিহুৰ দিনাখনৰ পৰাই সাদিনীয়া-বহাগ বিহু আৰম্ভ হয়। গৰু বিহুৰ দিনাখন ৰাতিপুৱাই গৰুক মাহ-হালধি, তেল সানি গা ধুৱাই নতুন পখা আঁৰি দি দীঘলতি-মাখিয়তি পাতেৰে গৰুৰ গাত কোবোৱাৰ অন্তৰালত উৰ্বৰা বিশ্বাস জড়িত হৈ আছে।

গধূলি পদূলিৰ পৰা গোহালিলৈকে শুকান ধান, খেৰ, তুঁহ, দীঘলতি, মাখিয়তি পাত আদি জ্বলাই ধোঁৱাময় কৰি তোলা হয়। এই ধোঁৱাই গোহালিৰ মহ-ডাঁহ আঁতৰোৱাৰ উপৰি অপদেৱতাক খেদি পঠায় বুলি সহজ-সৰল চহালোকে বিশ্বাস কৰি আহিছে। ঠাই বিশেষে সাপ আদিৰ পৰা ঘৰচীয়া জীৱ-জন্তুক ৰক্ষা কৰিবলৈ সেইদিনা গোহালিৰ চাৰিওকাষে নহৰু বটা পানীও ছটিওৱা হয়। গোটেই বছৰটোৰ বাবে গৰু-ছাগলীক ক্ষেত্ৰ দেৱতাই যাতে লভিব নোৱাৰে সেই বিশ্বাসতে গৰু বিহুৰ দিনাখন গৰু-ছাগলীৰ ডিঙিত বগা, ৰঙা সূতা মেৰিয়াই দিয়া হয়। অঞ্চল অনুযায়ী গৰু বিহুৰ দিনাখন গৰুক বিচনীৰ বিচ দিয়াৰ পিছতহে মানুহে বিচনীৰ বা লয় আৰু এনে কৰিলে গোটেই বছৰটো শৰীৰ জুৰ পৰি যায় বুলি বিশ্বাস কৰা হয়। খেতিৰ সঁজুলিসমূহ ভালদৰে ধুই চাফা কৰি বছৰটোৰ বাবে খেতিৰ কাৰণে সাজু কৰি ৰাখে।

বিহুৰ প্ৰথম দিনা কিছুমানলোকে স্নানাদি কৰোঁতে সৰ্বশুদ্ধি ব্যৱহাৰ কৰাৰ উপৰি ব্ৰাহ্মণ-জ্যোতিষাদিৰ কথানুসাৰে অনাগত বছৰটোত যাতে নিৰোগী হৈ থাকিব পাৰে সেই বিশ্বাসতে ৰাশি অনুযায়ী চেনি, নিমখ, মৌ, গাখীৰ আদি খায়। 'বিহুত বিহো অমৃত হয়' বুলি এঘাৰ কথা আছে। সেয়েই হয়তো কোনো কোনো অঞ্চলত স্বাস্থ্য ভালে থাকিবৰ বাবে গধূলি শোকোতা তিতা, কল

পচলা, টেঙা আদিও খায়। কিছুমানে ৰাতিপুৱা টোপনিৰ পৰা উঠিয়ে মহানিমপাত আৰু মচুৰ দালি চোবাই খায়। এনে কৰিলে বছৰটোত সাপে কামোৰাৰ ভয় নাই বুলি বিশ্বাস কৰে। অঞ্চল বিশেষে গৰু বিহু, মানুহ বিহু বা সাত বিহুৰ যি কোনো এদিনত এশ এবিধ শাক খোৱাৰ নিয়ম আছে।

কিছুমানে ইয়াক সাত শাকেতী বা সাথেক তোলা বা সাত শাক তোলা বিহু বোলে। এশ এবিধ শাকৰ যি ব্যঞ্জন তৈয়াৰী কৰা হয় সেয়া ৰোগৰ মহৌষধ। 'সাত বিহুৰ শাক শুকতি দেহাত দেই বল' বুলি বিশ্বাস কৰি এশ এবিধ নহ'লেও সাতবিধ বা নবিধ শাক তোলে।

ঠাই বিশেষে গৰু বিহু বা মানুহ বিহুৰ দিনাখন ধুমুহা বৰষুণৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ শিৱক সন্তুষ্ট কৰি নাহৰৰ পাতত মঙ্গলসূচক বচন লিখি ঘৰৰ ছালৰ পানীপচাত খুঁচি থোৱা হয়।

দেৱ দেৱ মহাদেৱ নীলগ্ৰীৱ জটাম্বৰ

বাত বৃষ্টি হয় দেৱ মহাদেৱ নমস্ততে।

অসমীয়া মানুহৰ মনত শিৱ কৃষি দেৱতা। সেয়েই হয়তো প্ৰথম বিহুৰ দিনাই ৰাতিপুৱা কামৰূপৰ কোনো কোনো অঞ্চলত বাঁহৰ আগ আৰু ভাং-ধতুৰাৰ গছ খেতি-পথাৰত পুতি থয়। জনবিশ্বাস মতে এনেদৰে শিৱৰ প্ৰিয় ভাং-ধতুৰাৰ গছ পুতি শিৱক সন্তুষ্ট কৰিলে খেতি ভাল হয়।

পহিলা ব'হাগ বা মানুহ বিহুৰ দিনা গা ধুই গোসাঁইক সেৱা কৰি বিহুৱান লয় আৰু পিচত সৰুৱে মান্যজনক সেৱা-সৎকাৰ কৰি আশীৰ্বাদ লয় যাতে আগন্তুক বৰ্ষটো ভালে ভালে যাব পাৰে। বিহুৰ দিনা গাঁৱৰ নামঘৰত ৰাইজে নাম-প্ৰসঙ্গ কৰি সকলোৰে মঙ্গল কামনা কৰে। অতিকৈ চেনেহৰ ব'হাগৰ বিহুটি অহাৰ আগতেই অৰ্থাৎ

চ'ত মাহ সোমোৱাৰ লগে লগেই অসমীয়া জীয়াৰী-বোৱাৰীৰ 'চেনেহৰ বিহুৱান'খনি বৈ কাটিবলৈ গাত ত'ত নাইকিয়া হয়। কিয়নো বিহুৰ পিচত ব'বলৈ থোৱা কোনো কাপোৰ বা বিহুৱান কোনো পুৰুষক দিয়া নহয়। বিশ্বাস 'বিহুচেৰা' বস্ত্ৰ পৰিধান কৰিলে লওঁতাৰ মৃত্যু কাষ চাপি আহে। অঞ্চল বিশেষে বিহুৰ সাতদিন পুৰুষে গাত তেল নলয়, সাত দিনৰ খোৱা পিঠা-পনা, লাৰু আদি থাকিলেও বিহুচেৰাৰ দিনা পেলাই দিয়া হয়। যদি ব'হাগ বিহুৰ মাহটো মলমাহ পৰে তেতিয়া নিজৰ অশুভ হ'ব বুলি বিশ্বাস কৰি কোনো নতুন কাপোৰ বা বিহুৱান গ্ৰহণ কৰা নহয়।

ব'হাগ বিহু ৰং-ধেমালিৰ উৎসৱ। বিহু-বলিয়া ডেকা-গাভৰুৱে সেয়েই ব'হাগ বিহুত নানান খেল-ধেমালি কৰা দেখা যায়। তাৰ ভিতৰত কড়িখেল উল্লেখযোগ্য। কড়ি প্ৰজননৰ প্ৰতীক। কড়িখেলত যদি কোনো পুৰুষক কড়ি ফুটে তেন্তে সেই পুৰুষৰ ভাগ্যোদয় হয় আৰু জিকিলে অবিবাহিতজনৰ বিবাহৰ যোগ মিলে বুলি কোনো কোনোৱে বিশ্বাস কৰে। ব'হাগ বিহুৰ সময়ত হুচৰি গোৱা লোকৰ আশীৰ্বাদ ল'লে স্বৰ্গত স্থান পায় বুলি বিশ্বাস কৰে। সেয়েহে অনাখৰী কবিয়ে গায়-

গৰু বিহু দিনাখন - ল'ৰা আশীৰ্বাদ-
তেহে পাবা বৈকুণ্ঠত থান।

কৃষক শ্ৰেষ্ঠ

কৃষিক্ষেত্ৰত চহকী অসম। ২০১৪ বৰ্ষৰ বাবে আগষ্ট মাহত হংকঙত আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ফুড (খাদ্য বস্ত্ৰ) এক্সপ' অনুষ্ঠিত হৈছিল। তাত অসমৰ পৰা অংশ গ্ৰহণ কৰা আইদেউবাৰী চাহ বাগিচাৰ 'হোৱাইট টি', লখিমপুৰৰ খেতিয়ক গোবিন্দ হাজৰিকাৰ 'গ্ৰীন টি' য়ে ইউৰোপ, এছিয়াৰ বিভিন্ন লোকক আকৰ্ষণ কৰিছে। আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ফুড এক্সপ'ত এইবাৰেই অসমে প্ৰথম বাৰৰ বাবে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল।

ছবি দুখন চাই আঠটা পাৰ্থক্য বাচি উলিওৱা -

জানানে ?

বিভিন্ন দেশৰ ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতীক

প্ৰতীক	দেশ	প্ৰতীক	দেশ
অশোক স্তম্ভ	- ভাৰত	কেডাৰ গছ	- লেবানন
কেংগেৰু	- অষ্ট্ৰেলিয়া	ত্ৰিচ্ছন থেমাম	- জাপান।
ভেঁটফুল	- বাংলাদেশ, কানাডা, ফ্ৰান্স।	গৰু	- নেপাল।
বগা ভেঁটফুল	- ইটালী।	মুকুটসহ এটি সিংহ	- লাক্সেমবাৰ্গ
সিংহ	- বেলজিয়াম, নেদাৰলেণ্ডছ, শ্ৰীলংকা, ছিয়েৰা লিঅ'ন, নৰৱে।	ঈগল	- স্পেইন, ইৰিয়া।
গোলাপ	- ইৰাণ, ব্ৰিটিছ যুক্তৰাষ্ট্ৰ।	সোণালী দণ্ড	- আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ
হাতী	- আইভৰী কোষ্ট।	গোমধানৰ ফুল	- জাৰ্মানী।
		কাঁচি জোন	- পাকিস্তান।
		কাঁচি জোন আৰু তৰা	- তুৰস্ক

শিশুৰ বিকাশৰ বাবে জানিবলগীয়া কিছু কথা -

শিশুক লোভ দেখুৱালে	- লোভী হ'ব পাৰে।
অনাৱশ্যক মৰম পালে	- অৱাধা হ'ব পাৰে।
শিশুক বাৰে বাৰে বাধা প্ৰদান কৰিলে	- স্বাৱলম্বী নহ'ব পাৰে।
শিশুৰ ভাল কাম / কথাবোৰ উপেক্ষা কৰিলে	- আত্মবিশ্বাস হেৰুৱাব পাৰে।
সেৱাকৰ্ম্য অনুকৰণ কৰিলে	- সেৱাভাৱ বিকশিত হ'ব।
শিশুটিৰ সকলো কাম যদি ডাঙৰেই কৰি দিয়ে	- তেওঁ পৰাৱলম্বী হ'ব পাৰে।
শিশুটিৰ আগত ডাঙৰক সন্মান জনালে	- ডাঙৰক সন্মান দিবলৈ শিকিব।
শিশুটিৰ লগত শিশুৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে	- আত্মীয়তা বাঢ়িব।
উপযুক্ত পৰিৱেশত পালিত নহ'লে	- বিকাশত বাধা প্ৰাপ্ত হ'ব পাৰে।
সংযমপূৰ্ণ আচৰণৰ দ্বাৰা	- অনুশাসিত হ'ব।
পশু-পক্ষীক খুওৱাৰ অভ্যাসৰ দ্বাৰা	- দয়ালু হ'ব।

গল্প

উপহাৰ

সহপাঠী সূৰুজ আৰু অমৃত নলে-গ'লে লগা বন্ধু। অমৃতৰ জন্ম দিন যিমানে ওচৰ চাপি আহিছে সূৰুজৰ মনটো সিমানে উত্ৰাৱল হৈ পৰিছে। অমৃতৰ জন্ম দিনত সূৰুজৰ এটা দামী উপহাৰ দিয়াৰ প্ৰবল ইচ্ছা। কিন্তু কি উপহাৰ দিব সেইটো ঠিক কৰিব পৰা নাই। সমনীয়া বন্ধু-বান্ধৱৰ ওচৰত যাতে লজ্জিত হ'ব নালাগে, তেনে এটা উপহাৰৰ কথাই সূৰুজে কল্পনা কৰিব ধৰিলে। অথচ সূৰুজে দেউতাকৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ কথা ভালদৰে জানে। তথাপি তেওঁ নিৰাশ হোৱা নাই, কিয়নো তেওঁ জানে যিকোনো সমস্যাক প্ৰত্যাখ্যান হিচাবে ল'ব পাৰিলেহে সমাধান হয়। ৰাতি যিমানে দীঘল নহওঁক কিয় পুৱা হ'বই। মৰমেৰে দিয়া এপাহি ফুলো মূল্যবান। অমৃতৰ জন্ম দিনৰ নিমন্ত্ৰণ পোৱাৰ দিনা সূৰুজৰ মন আনন্দৰে ভৰি পৰিল। এদিন অমৃতে কোৱা এষাৰ কথা আজি সূৰুজৰ বৰকৈ মনত পৰিছে। অমৃতে এদিন কৈছিল - “সূৰুজ মই তোমাক মোতকৈও বেছি ভাল পাওঁ”।

চহকী মানুহৰ ল'ৰা হোৱা কাৰণে অমৃতৰ জন্মদিন বেচ আৰম্ভপূৰ্ণ ভাৱে পালনৰ যো-জা কৰিছে। দূৰ-দূৰণিৰ পৰা অহা অমৃতৰ সহপাঠী আৰু বন্ধু-বান্ধৱীৰে ঘৰখন ওদুলি-মুদুলি হৈ এক জাকজমক পৰিৱেশৰ সৃষ্টি কৰিছিল। সকলোৰে আকৰ্ষণীয় সাজ-পোচাক। তেনে সময়তে সূৰুজে কাগজেৰে মেৰিয়াই এটা উপহাৰ হাতত

লৈ সোমাই আহিল। উপস্থিত থকা অন্য ল'ৰা ছোৱালীবোৰে সূৰুজে লৈ অনা উপহাৰটো দেখি ঠাট্টা মস্কৰা কৰিবলৈ ধৰিলে। সূৰুজে কিন্তু সেই কথাবিলাক গুৰুত্ব দিয়া নাছিল। তেওঁ জানে যে- প্ৰকৃত বন্ধুত্বৰ স্থা হৃদয়ত। সেই সময়ত অমৃতে জন্ম দিনৰ বন্তি জ্বলাবলৈ লৈ প্ৰিয় বন্ধু সূৰুজ সোমাই অহা দেখি আগবাঢ়ি গৈ তেওঁক আকোঁৱালি ধৰিলে। অমৃতে অনুভৱ কৰিছিল যে- অন্য সকলো লগৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে সূৰুজৰ উপহাস কৰি আছে। সূৰুজে মৰমেৰে এটা গছপুলি

অমৃতৰ হাতত তুলি দিওঁতে অমৃতৰ ভাৱ বিভোৰ হৈ সকলোকে সম্বোধন কৰি ক'লে - “বন্ধু সকল সহপাঠীয়ে দিয়া এডাল পেঞ্চিলো বহুত মূল্যবান। আজি মোৰ জন্ম দিনত মোৰ প্ৰিয় বন্ধু সূৰুজে দিয়া এই গছপুলিটো মোৰ বাবে বহুত মূল্যবান।” বৃক্ষ অবিহনে সকলো জীৱৰ জীৱন সংকটময় হৈ পৰিছে। প্ৰকৃতিৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষাৰ বাবে বৃক্ষৰ

প্ৰয়োজনীয়তা অনস্বীকাৰ্য্য। বৃক্ষ অবিহনে প্ৰাণীজগত জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। বৃক্ষৰ মহিমা অপাৰ। আজি মই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছো - “মোৰ প্ৰত্যেক জন্মদিনত বৃক্ষৰোপণ কৰিম আৰু তোমালোকৰ জন্মদিনটো গছপুলিহে উপহাৰ দিম।” অমৃতৰ কথা শুনি সকলোৰে হাত চাপৰি বজালে। সূৰুজে ক'লে আজি মই ধন্য হ'লো। বন্ধুসকল ! তোমালোকলৈও মই মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালোঁ।

বীৰ গাঁথা

বীৰাজনা কনকলতা

গহপুৰ থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়া বেবতীমোহন সোমৰ সতৰ্ক বাণী আওকাণ কৰি বন্দুকৰ সন্মুখত থিয় হৈ যি গৰাকী যুৱতীয়ে নিৰ্ভীক ভাৱে কৈছিল - “আপোনাৰ বন্দুকৰ ওলীয়ে দেহা থকা সৰকা কৰিব পাৰে, কিন্তু মাতৃভূমিক ভালপোৱা মনটো ছিন্ন-ভিন্ন কৰিব নোৱাৰে। গতিকে আপুনি আপোনাৰ কাম কৰক আৰু আমি আমাৰ কাম কৰোঁ” - সেই যুৱতী গৰাকীয়ে হ’ল গহপুৰ থানাত জাতীয় পতাকা উত্তোলন কৰিবলৈ গৈ বন্দুকৰ গুলিত শ্বহীদ হোৱা বীৰাজনা অসমৰ গৌৰৱ কনকলতা বৰুৱা।

১৯২৪ চনত ২২ ডিচেম্বৰত শোণিতপুৰ জিলাত কলংপুৰ মৌজাৰ বৰঙাবাৰী গাঁৱত কনকলতাৰ জন্ম হৈছিল। পিতাক কৃষ্ণকান্ত বৰুৱা আৰু মাকৰ নাম আছিল বাণেশ্বৰী বৰুৱা। কনকলতাৰ ৫ বছৰ বয়সত মাকৰ মৃত্যু হৈছিল। সৰুতে মাতৃ স্নেহৰ পৰা বঞ্চিত কনকলতা পিতৃ আৰু মাহীমাকৰ মৰমেৰে পালিত হৈছিল।

কনকলতাৰ সাত বছৰ বয়সত কলংপুৰ মৌজাৰ গমিৰি উচ্চ ইংৰাজী বিদ্যালয় প্ৰাঙ্গণত ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ উদ্যোগত এখন বিৰাট ৰায়ত সভা অনুষ্ঠিত হৈছিল। উক্ত সভাতে কনকলতাই প্ৰথম দেশ মাতৃৰ আহ্বান শুনিছিল। অঞ্চলটোৰ চাৰিওফালৰ পৰা সভালৈ অহা কংগ্ৰেছী ভলণ্টিয়াৰ সকলে তেওঁলোকৰ পদূলিৰ মুখেদি সমদল কৰি উদাত্ত স্বৰে গোৱা গীতে কনকলতাৰ হৃদয় চুই গৈছিল -

“কোন ক’ত আছ আহ অ’

তই সন্মুখত হ’ থিয়

মাতৃপূজাৰ ভাগ ল’বলৈ

দেৰি কৰ কিয় ?” .....

সৰুতে কনকলতাই মোমায়েকৰ মুখত ইংৰাজৰ অমানুষিক অত্যাচাৰৰ কাহিনী, স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ বৰ্ণনা, মহাত্মা গান্ধী আৰু আইন অমান্য আন্দোলন, দাণ্ডি যাত্ৰা

আদিৰ কথা আৰু জ্যোতি প্ৰসাদৰ দেশপ্ৰেম মূলক গীত শুনি তেওঁৰ মনত দেশৰ প্ৰতি সেৱাৰ ভাব জাগ্ৰত হৈছিল।

১৯৪২ চনৰ ৮ আগষ্টত কংগ্ৰেছৰ জাতীয় অধিবেশনত ‘ভাৰত ত্যাগ’ প্ৰস্তাৱ গৃহীত হৈছিল। সমগ্ৰ ভাৰত জুৰি গণ আন্দোলন গঢ়ি তুলিবলৈ গান্ধীজীয়ে দেশবাসীক ‘কৰিম নহ’লে মৰিম’ মন্ত্ৰৰে উদ্বোধন কৰিছিল। কংগ্ৰেছে এই আন্দোলন আৰম্ভ কৰাৰ আগতে ইংৰাজে কংগ্ৰেছক বে-আইনী ঘোষণা কৰি আগশাৰীৰ নেতা সকলক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল। অসমতো গোপীনাথ বৰদলৈ, সিদ্ধিনাথ শৰ্মা, বিষ্ণুৰাম মেধি প্ৰমুখ্যে বহুতো নেতা গ্ৰেপ্তাৰ হ’ল। জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালা, শংকৰ চন্দ্ৰ বৰুৱা আদি নেতাসকলৰ দিহা-পৰামৰ্শত অসম প্ৰদেশ কংগ্ৰেছ সমিতিয়ে প্ৰায় বিশ হাজাৰৰো অধিক শান্তি সেনাৰে অসম স্বেচ্ছাসেৱক বাহিনী গঠন কৰিছিল। বৃটিছ চৰকাৰে এই বাহিনীটোক বে-আইনী ঘোষণা কৰাৰ লগে লগে চাৰিওফালে মাৰপিত, লুট-পাত, ঘৰ-দুৱাৰ পোৰা, চৰকাৰী কাৰ্যালয়ত অগ্নিসংযোগ কৰা আদি কামবোৰ সংঘটিত হ’ব ধৰিছিল।

দৰং জিলাত জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালা আৰু পুষ্পলতা দাসৰ নেতৃত্বত গান্ধীজীৰ অহিংসা নীতিৰে আন্দোলন আৰম্ভ হৈছিল। গহপুৰ, কলাবাৰী, বিহালী, বৰঙাবাৰী, চতিয়া জামুগুৰি আদি ঠাইত সংগঠনৰ কামত ৰাইজে অভূতপূৰ্ব সঁহাৰি জনাইছিল। সত্যাগ্ৰহী সকলক দুটা ভাগত বিভক্ত কৰা হ’ল। মৃত্যু বাহিনী আৰু শান্তি বাহিনী। ১৮ বছৰৰ পৰা ৫০ বছৰৰ যি সকল দৃঢ় সাহসী আৰু যি হাঁহি মুখে মৃত্যুক আকোৱালী ল’ব পাৰিব তেওঁলোকক মৃত্যু বাহিনীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল আৰু বাকী সদস্য সকলে শান্তি বাহিনীত যোগ দিছিল। দুয়োটা বাহিনীৰ লোকসকলক উপযুক্ত ভাবে গঢ় দিবলৈ প্ৰশিক্ষণৰো ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। আন্দোলনকাৰী সকলে

ভাৰতীয় ৰাইজৰ কৰ্তৃত্ব প্ৰতিষ্ঠাৰ প্ৰতীক ৰূপে আৰক্ষী চকী আৰু কাছাৰী ঘৰত জাতীয় পতাকা উত্তোলনৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল। ঠিক কৰা হৈছিল যে শোভাযাত্ৰাৰ আগত মৃত্যু বাহিনীৰ সদস্য-সদস্যা সকল থাকিব। প্ৰথম স্থানত থকা সদস্যজনৰ হাতত পতাকা থাকিব। আৰক্ষীয়ে প্ৰথম স্থানত থকা জনক কিবা ক্ষতি কৰিলে দ্বিতীয় জনে পতাকা দাঙি ধৰিব আৰু তেওঁ সেই পতাকা উত্তোলন কৰিব। গহপুৰ সমদলৰ নেতৃত্বত আছিল পুষ্পলতা দাস কিন্তু কনকলতাৰ অনুৰোধ ৰক্ষা কৰি পুষ্পলতা দাসে গহপুৰ সমদলৰ নেতৃত্ব অৰ্পণ কৰিছিল কনকলতাৰ হাতত।

মৃত্যু বাহিনীৰ সদস্যা কনকলতা সমদলত বীৰ দৰ্পে সবাৰো আগত। হাতত জাতীয় পতাকা। ‘বৃটিছ সম্ৰাজ্য ধ্বংস হওক’, ‘স্বৰাজ আমাৰ জন্ম-স্বত্ব’ আদি ধ্বনিৰে আকাশ বতাহ কঁপাই সমদল থানাৰ অভিমুখে আগবাঢ়িল। বেবতীমোহন সোমৰ নেতৃত্বত সশস্ত্ৰ বাহিনীয়ে সমদলক বাধা দি আৰু আগ নাৰাঢ়িবলৈ সতৰ্ক কৰিলে। কনকলতাই বিনম্ৰভাৱে থানাৰ

ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াক ক’লে - “আমাৰ যাত্ৰাত বাধা নিদিব। আমি এক মহান কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ আগবাঢ়িছো। আমি নিৰস্ত্ৰ আৰু অহিংস সংগ্ৰামী। আমি আমাৰ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰ্তব্য পালন কৰি, ইয়াৰ পৰা আঁঠি যাম।” সমদলটো পুনৰ আগবাঢ়িব ধৰোতেই পুনৰ সতৰ্ক বাণী। কনকলতাই শেষ উক্তি ব্যক্ত কৰাৰ লগে লগে আদেশ হ’ল - “ফায়াৰ, ফায়াৰ”। আৰক্ষী বগাই কোচৰ প্ৰথম জাঁই গুলীতে কনকলতা বাগৰি পৰিল। হাতৰ পৰা ওলাই পৰিবলৈ ধৰা পতাকাখন মুকুন্দ কাকতিয়ে দাঙি ধৰিলে। আন এটা গুলীত মুকুন্দ কাকতিও ধাৰাশায়ী হ’ল। উত্তেজনাৰ মাজতে কলাবাৰীৰ সাহসী ডেকা ৰামপতি ৰাজখোৱাই পাছফালেৰে থানাৰ ঘৰৰ ওপৰত উঠি ত্ৰিৰংগা পতাকাখন থানা গৃহৰ ওপৰত উৰুৱাই দিলে।

এনেদৰে বীৰাংগনা কনকলতাই মাতৃভূমিৰ বাবে জীৱন উৎসৰ্গা কৰি নিজৰ নাম সোণালী আখৰেৰে জিলিকাই ইতিহাস ৰচনা কৰিলে। ধন্য কনকলতা, ধন্য তোমাৰ দেশপ্ৰেম, ধন্য হ’ল তোমাৰ বলিদান!!

কৃতজ্ঞ জাতি ভাৰত

১৮৫৭ চনৰ ভাৰতৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ ১৫৭ বৰ্ষৰ সমাপ্তি ঘটে যোৱা ২৪ আগষ্টত। সেই উপলক্ষে আজনালা গুৰুদ্বাৰ ছহিদগঞ্জ কমিটিয়ে সংৰক্ষণ কৰি ৰখা ২৮২ জন বীৰ ভাৰতীয় সৈনিকৰ শৰদেহৰ অৱশিষ্ট হৰিদ্বাৰত গংগাত বিসৰ্জন দিয়ে। ইতিহাসবিদ সুৰিন্দৰ কোচাৰে আজনালাৰ এটা গভীৰ নাদৰ পৰা সংগ্ৰামী কেইগৰাকীৰ শৰীৰৰ অৱশিষ্ট উদ্ধাৰত প্ৰধান ভূমিকা লৈছিল। ইতিহাসৰ মতে স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ বাতৰি মীৰাট আৰু দিল্লীত প্ৰচাৰ হোৱাৰ লগে লগে লাহোৰৰ ওচৰৰ মিঞামীৰত থকা ২৬ নম্বৰ নেটিভ ইনফেণ্ট্ৰি ৰেজিমেন্টক সেই চনৰে ১৩ মে’ তাৰিখে নিৰস্ত্ৰ কৰি তেওঁলোকক বৃটিছ চিপাহীৰ দ্বাৰা নজৰবন্দী কৰি ৰখা হয়। ৩০ জুলাই তাৰিখে প্ৰকাশ পাওঁৰ নেতৃত্বত ৰেজিমেন্টৰ সৈনিক সকলে এজন বৃটিছ মেজৰ আৰু এজন ছাৰ্জেণ্ট মেজৰক হত্যা কৰে। তাৰ পিচত দলটো আজনালা অভিমুখে ৰাওনা হওঁতেই অমৃতচৰৰ বৃটিছ উপায়ুক্তই দলটোক বন্দী কৰে আৰু এটা অতি ঠেক পিঞ্জৰা সদৃশ কোঠাত আৱদ্ধ কৰি থয়। তাতেই শ্বাসৰুদ্ধ হৈ প্ৰায় ২০০ সৈনিকে মৃত্যুবৰণ কৰে আৰু বাকী সকলক বৃটিছ চিপাহীয়ে গুলিয়াই হত্যা কৰে। পিচত মৃতদেহ সমূহ আজনালাৰ এটি দ’নাদত পুতি পেলায়। ৰাঃ নজোৱান। গংগা মায়ে আপোনাৰ স্বাধীনতাৰ পথ মুকলি কৰিলে।

শ্রদ্ধাঞ্জলি

- যোৱা ১৫/১১/২০১৪ তাৰিখে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, বিহপুৰীয়াৰ পঞ্চম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী গীতাত্ৰী গগৈৰ অকাল মৃত্যু হয়।
- যোৱা ১৮/১২/২০১৪ তাৰিখে বিদ্যা ভাৰতী পৰিয়ালৰ কাৰ্য্যকৰ্তা, বিশিষ্ট সাহিত্যিক ড° দেবেন চন্দ্ৰ দাস (সুদামা) ৰ মাতৃ যমুনা দাসৰ বাৰ্দ্ধক্যজনিত কাৰণত মৃত্যু হয়।
- যোৱা ১৯/১২/২০১৪ তাৰিখে ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ সহ সভা কাৰ্য্যবাহ মাননীয় ড° কৃষ্ণ গোপাল শৰ্মাদেৱৰ পিতৃ হাৰিকা প্ৰসাদ শৰ্মাদেৱৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি ঘটে।
- যোৱা ০২/০১/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, চামগুৰিৰ প্ৰতিষ্ঠাপক সভাপতি তথা নিকেতনৰ ভূমিদাতা স্বৰ্গেশ্বৰ শইকীয়াদেৱৰ বাৰ্দ্ধক্যজনিত কাৰণত মৃত্যু হয়।
- যোৱা ০৬/০১/২০১৫ তাৰিখে ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ ডিফু বিভাগৰ, বিভাগ প্ৰচাৰক শ্ৰী হাৰছিং টেবণৰ মাতৃ কাথে টেবণীৰ বাৰ্দ্ধক্যজনিত কাৰণত মৃত্যু ঘটে।
- যোৱা ০৬/০১/২০১৫ তাৰিখে বিদ্যা ভাৰতী অখিল ভাৰতীয় শিক্ষা সংস্থানৰ মাননীয় সম্পাদক শ্ৰী দিলীপ বেতকেকৰদেৱৰ পিতৃ বসন্ত বেতকেকৰদেৱৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি ঘটে।
- যোৱা ০৯/০১/২০১৫ তাৰিখে বিদ্যা ভাৰতী অখিল ভাৰতীয় শিক্ষা সংস্থানৰ অন্তৰ্গত মহাকৌশল প্ৰান্তৰ মাননীয় সাংগঠনিক সম্পাদক শ্ৰী ৰজনীশ পাঠক দেৱৰ পিতৃ পদ্মধৰ পাঠকদেৱৰ মৃত্যু হয়।
- যোৱা ১১/০১/২০১৫ তাৰিখে বঞ্চিত চৌধুৰী শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, সৰ্খোবাৰীৰ প্ৰতিষ্ঠাপক দাঁতা সদস্য তথা সাধাৰণ সদস্য ৰত্নেশ্বৰ পাঠকদেৱে ইহলীলা সম্বৰণ কৰে।
- যোৱা ০২/০২/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, ৰজাগাঁৱৰ কাৰ্য্যালয় প্ৰমুখ নাৰায়ণ চন্দ্ৰ বায়েদেৱৰ হৃদৰোগত আক্ৰান্ত হৈ মৃত্যু ঘটে।
- যোৱা ০৩/০২/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ বিদ্যা নিকেতন, তেজপুৰৰ প্ৰাক্তন সম্পাদক ৰাজেন শৰ্মাদেৱৰ মৃত্যু হয়।
- যোৱা ০৫/০২/২০১৫ তাৰিখে বিশ্ব হিন্দু পৰিষদৰ জ্যেষ্ঠ কাৰ্য্যকৰ্তা দীগেন নাথদেৱ স্বৰ্গগামী হয়।
- যোৱা ০৭/০২/২০১৫ তাৰিখে ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ মুছলপুৰ মহকুমাৰ মাননীয় সংঘ চালক মহিৰাম নাৰ্জাৰী দেৱৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি ঘটে।
- যোৱা ২৩/০২/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ বিদ্যা নিকেতন, ডিব্ৰুগড়, চিৰিংচাপৰিৰ ভূমি দাঁতা পৰিয়ালৰ সদস্য ঈশানানন্দ ফুকনদেৱে ইহলীলা সম্বৰণ কৰে।
- যোৱা ২৬/০২/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, বৰপেটাৰ জ্যেষ্ঠ আচাৰ্য্য তগৰ চন্দ্ৰ দাসদেৱে হৃদৰোগত আক্ৰান্ত হৈ মৃত্যু আঁকোৱালি লয়।
- যোৱা ০৭/০৩/২০১৫ তাৰিখে শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ উচ্চ মাধ্যমিক বিদ্যালয় উপ-সমিতিৰ সহ-সম্পাদক তথা শংকৰদেৱ বিদ্যা নিকেতন নাৰেংগীৰ সভাপতি শ্ৰীকামিনী মোহন শৰ্মাৰ মাতৃ বিমলা দেৱীৰ বাৰ্দ্ধক্যজনিত কাৰণত মৃত্যু হয়।

উক্ত আটাইকেইগৰাকীৰ মৃত্যুত শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ অধিকাৰী, কাৰ্য্যকৰ্তা তথা নিকেতনৰ সকলোৱে গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰি বিদেহী আত্মাৰ সদৃগতিৰ বাবে ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনায়।

আদৰ্শ বিদ্যালয়ৰ পদাধিকাৰীসকলৰ বৈঠক

যোৱা ১০/০১/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ শিশু কুঞ্জ, অম্বিকাগিৰি নগৰ, গুৱাহাটীত শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ অন্তৰ্গত ১০ খন আদৰ্শ বিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ বিষয়ববীয়া আৰু বিভাগ নিৰীক্ষক সকলৰ এখন বৈঠক অনুষ্ঠিত হয়। বৈঠকৰ উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা কৰে প্ৰদেশ সমিতিৰ যুটীয়া সম্পাদক বশিষ্ঠ ৰাম ডেকাই, প্ৰান্তৱিক ভাষণ আগবঢ়াই বিদ্যা ভাৰতী

পূৰ্বোক্তৰ ক্ষেত্ৰৰ সাংগঠনিক সম্পাদক ব্ৰহ্মাজী ৰাৱ দেৱে। বৈঠকৰ উদ্বোধনী সভাত সভাপতিত্ব কৰে সমিতিৰ উপ-সভাপতি ড° দয়ানন্দ পাঠকদেৱে। সামৰণি বৈঠকত প্ৰদেশ সমিতিৰ সাধাৰণ সম্পাদক সদা দত্তদেৱে সামৰণি ভাষণত আদৰ্শ বিদ্যালয় ব্যৱস্থা সম্পৰ্কে অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰি সকলোৰে সহযোগীতা কামনা কৰে।

জ্যেষ্ঠ আচাৰ্য্য বিকাশ বৰ্গ

শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ অন্তৰ্গত বিভিন্ন নিকেতন সমূহৰ “জ্যেষ্ঠ আচাৰ্য্য বিকাশ বৰ্গ” যোৱা ০৩ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ০৮ ফেব্ৰুৱাৰীলৈ শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, বেলতলা, গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত হৈ যায়। এই বিকাশ বৰ্গৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত সভাপতিত্ব কৰে বিদ্যা ভাৰতী পূৰ্বোক্তৰ জনজাতি শিক্ষা সমিতিৰ মাননীয় সভাপতি লংকী ফাংচুদেৱে। বন্তি প্ৰজ্বলন আৰু সৰস্বতী বন্দনাৰে শুভাৰম্ভ হোৱা এই অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকে বিদ্যা ভাৰতী পূৰ্বোক্তৰ ক্ষেত্ৰৰ মাননীয় সভাপতি ড° জয়কান্ত শৰ্মা, শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ উপ-সভাপতি ড° দয়ানন্দ পাঠক, সাধাৰণ সম্পাদক সদা দত্ত, হাইস্কুল উপ-সমিতিৰ সভাপতি শিৱ প্ৰসাদ শৰ্মাৰ লগতে বহুকেইগৰাকী পদাধিকাৰী আৰু বিশিষ্ট শিক্ষাবিদও উপস্থিত থাকে।

নিকেতনত ১৭ বছৰৰ অধিক কাল নিষ্ঠা সহকাৰে সেৱা আগবঢ়োৱা ৩৯ টা সংকুলৰ ৭৯ খন নিকেতনৰ ১৮৯ গৰাকী আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যাৰ অংশ গ্ৰহণেৰে অনুষ্ঠিত হোৱা এই ৬ দিনীয়া বিকাশ বৰ্গৰ বিভিন্ন বিষয়ত মাৰ্গ দৰ্শন কৰে সংঘৰ প্ৰান্তীয় সম্পৰ্ক প্ৰমুখ দয়াল কৃষ্ণ বৰা,

আৰু প্ৰান্তীয় প্ৰচাৰক বশিষ্ঠ বুজবৰুৱাৰ লগতে আৰতি ভট্টাচাৰ্য্য, শ্ৰী গণেশ গোস্বামী, ড° জয়কান্ত শৰ্মা, ড° তাৰিণী কান্ত গোস্বামী, ধৰ্মদেৱ ব্ৰহ্মাচাৰী, মণিকা বৰদলৈ আদি বিশিষ্ট সমল ব্যক্তি সকলে। উল্লেখযোগ্য যে বিদ্যা ভাৰতী অখিল ভাৰতীয় শিক্ষা সংস্থানৰ মাননীয় সম্পাদক অৱনীশ ভাটনাগৰদেৱে এই বৰ্গত উপস্থিত থাকি বিদ্যা ভাৰতীৰ কেন্দ্ৰীয় আধাৰভূত বিষয় আৰু বিদ্যা ভাৰতীৰ ধ্যেয় বাক্য “সা বিদ্যা য়া বিমুক্তয়ে” ৰ বিশ্লেষণ আগবঢ়ায় আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যা সকলক যথেষ্ট উপকৃত কৰে।

উক্ত বিকাশ বৰ্গৰ সামৰণি অনুষ্ঠানত সভাপতিত্ব কৰে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, বেলতলাৰ সভাপতি নগেন শৰ্মাদেৱে। মুখ্য অতিথি আৰু সন্মানীয় অতিথি হিচাবে উপস্থিত থাকে ক্ৰমে গুৱাহাটী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডাঃ কাবুল শইকীয়া আৰু S.C.E.R.T.ৰ সঞ্চালক ড° লোকনাথ শৰ্মা। সামৰণি অনুষ্ঠানৰ পিচতে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, বেলতলাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে সাংস্কৃতিক কাৰ্য্যক্ৰম পৰিবেশন কৰে।

প্ৰাথমিক শিক্ষা পৰিষদৰ বৈঠক

বিদ্যা ভাৰতীৰ মাননীয় সম্পাদক শ্ৰী শ্ৰীৰামজী আৰৱকৰদেৱৰ মাৰ্গ দৰ্শনত যোৱা ০৮/০২/২০১৫ তাৰিখে প্ৰাথমিক শিক্ষা পৰিষদৰ এখনি বৈঠক শংকৰদেৱ বিদ্যা নিকেতন, বিষ্ণুপথ, গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত হৈ যায়। বৃটিছ শিক্ষাবিদ লৰ্ড টি.বি. মেকলেই প্ৰৱৰ্তন কৰা শিক্ষানীতিৰ বিপৰীতে মাতৃভাষা মাধ্যমৰ শিক্ষা আৰু ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ আধাৰত সংস্কাৰিত শিক্ষাৰ যি ব্যাপক যোজনা কাৰ্য্যকৰী কৰা হৈছে ইয়াৰ সবিশেষ আলোচনা কৰা হয়। নৈতিক আৰু আধ্যাত্মিক শিক্ষা, প্ৰভাবী বন্দনা, শিশু ভাৰতী, অভিভাৱক সম্পৰ্ক, শিশু বাটিকা পদ্ধতি, খেল-ধেমালি, সংস্কৃতি বোধ পৰিযোজনা, আচাৰ্য্য প্ৰশিক্ষণ, বালিকা শিক্ষা, অভিভাৱক আৰু মাতৃ সন্মিলন, বিজ্ঞান মেলা, পৰীক্ষাৰ ফলাফল আদি আমাৰ শক্তিৰ বিপৰীতে বিদ্যালয়ৰ আন্তঃগাঁথনি, মাটিৰ অভাৱ, পৰ্য্যাপ্ত শিক্ষণ সামগ্ৰীৰ

অভাৱ, অভিভাৱক সম্পৰ্ক কম, আধুনিক শিক্ষণ সামগ্ৰীৰ অভাৱ, সঘনে আচাৰ্য্য সলনি হোৱা, কম মাননি, পৰিচালনা সমিতি আৰু আচাৰ্য্যৰ মাজত সহযোগ কম, বিজ্ঞানাগাৰ আৰু পুথিভঁড়ালৰ অভাৱ, Spoken English ৰ অভাৱ, প্ৰশিক্ষিত খেলৰ আচাৰ্য্যৰ অভাৱ, আদিৰ বিষয়েও পৰ্য্যালোচনা কৰা হয়।

সৰ্বভাৰতীয় শিক্ষা সংগঠন হিচাবে সংগঠন আৰু নিকেতনৰ নাম, সমাজৰ প্ৰবুদ্ধলোকৰ যোগদান, কাৰ্য্যকৰ্তাৰ সমৰ্পনৰ ভাৱ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সুৰক্ষা, শাৰীৰিক আৰু নৈতিক শিক্ষা, সমাজত আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যাৰ সন্মান আদি সুবিধা সমূহৰ আধাৰত প্ৰচলিত ব্যৱস্থা সমূহ উন্নত ভাৱে কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগে। প্ৰতিগৰাকী প্ৰধানাচাৰ্য্যৰ বিকাশ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বিকাশ, আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যাৰ বিকাশ, অভিভাৱকৰ বিকাশ আৰু নিজৰ (আত্ম) বিকাশৰ বাবে যোজনা প্ৰস্তুত কৰি কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হয়।

শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ বহুমুখী শৈক্ষিক প্ৰকল্পৰ আধাৰশিলা স্থাপন

যোৱা ০২/০৩/২০১৫ তাৰিখে বিদ্যা ভাৰতীৰ সংবদ্ধ শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ বিদ্যা ভাৰতী বহুমুখী শৈক্ষিক প্ৰকল্প, হাজোংবৰী, চন্দ্ৰপুৰৰ বিদ্যালয় ভৱনৰ আধাৰশিলা স্থাপন কাৰ্য্যক্ৰম অনুষ্ঠিত হৈ যায়। আধাৰশিলা স্থাপন কৰে অসমৰ মহামহিম ৰাজ্যপাল শ্ৰীযুত পদ্মনাভ বালকৃষ্ণ আচাৰ্য্যদেৱে। আধাৰশিলা স্থাপনৰ পিচত এখন ৰাজহুৱা সভা অনুষ্ঠিত হয়। সভাৰ আৰম্ভণিতে মহামহিম ৰাজ্যপালদেৱে মা সৰস্বতীৰ বেদীত বস্তু প্ৰজ্বলন কৰে লগতে মঞ্চত মুখ্য অতিথি হিচাবে আসন অলংকৃত কৰে। ইয়াৰ উপৰিও মঞ্চত আসন গ্ৰহণ কৰে বিদ্যা ভাৰতী পূৰ্বোত্তৰ ক্ষেত্ৰৰ উপ-সভাপতি, ড° বিবেকানন্দ শৰ্মা, সাংগঠনিক সম্পাদক, ব্ৰহ্মাজী ৰাৱ তথা শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ সাধাৰণ সম্পাদক, শ্ৰী সদা দত্তদেৱে। সভাত প্ৰায় পাঁচ শতাধিক

ৰাইজ উপস্থিত আছিল। সভাৰ আদৰ্শগি ভাষণত শ্ৰী সদা দত্তদেৱে এই স্থান কলং, ডিগাক আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ত্ৰিবেণী সংগম বুলি অভিহিত কৰি পাহাৰ ভৈয়ামৰ মিলন ক্ষেত্ৰ এনেকুৱা ভিতৰুৱা অঞ্চলত মহামহিম ৰাজ্যপালদেৱে পদাৰ্পন কৰি আমাক কৃতার্থ কৰাৰ লগতে এইটো এটা চিৰস্মৰণীয় ঘটনা হৈ ৰ'ব বুলি কয়। মুখ্য অতিথিৰ ভাষণত ৰাজ্যপালদেৱে তিনিটা কথা উল্লেখ কৰে,

অৰ্থাৎ সমাজ এখন বৰ্তী থাকিবলৈ হ'লে উচিত শিক্ষা লাগিব। আমাৰ বাবে উচিত শিক্ষা বুলি কওঁতে মাতৃভাষাৰ মাধ্যমত শিক্ষা দিবই লাগিব। কাৰ্য্যালয় আদিত ব্যৱহাৰৰ বাবে ইংৰাজী ভাষা জানিব লাগে, সেই বুলি ইংৰাজী ভাষা শিক্ষাৰ মাধ্যম হোৱাটো উচিত নহয়। শিক্ষাৰ পূৰ্ণতা পাবলৈ পোহৰৰ ব্যৱস্থা লাগিব। পোহৰ

থাকিলেহে বিভিন্ন উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব। তেতিয়া উদ্যোগসোৰত উপযুক্ত ব্যক্তিয়ে নিয়োগ পালে তিনিটাৰ পূৰ্ণ ব্যৱহাৰ হ'ব। তেখেতে নাগালেণ্ডৰ ডিমাপুৰৰ হংকং বজাৰৰ সৰু সৰু ব্যক্তিয়ে কিদৰে বেপাৰ-বাণিজ্য

কৰি স্বাৱলম্বী হৈছে তাকো উল্লেখ কৰে। তেখেতে তত্ত্বগধুৰ ভাষণেৰে সকলোকে আপ্লুত কৰে। শেষত জয় আই অসম ধ্বনিৰে ভাষণৰ সামৰণি মাৰে।

০০০

সংকুল আৰু নিকেতন সমূহত হোৱা কাৰ্য্যক্ৰম

কাকপথাৰ : যোৱা ০৪/০২/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, কাকপথাৰত ৰাণীমা গাইডিন্‌লিউৰ জন্ম শতবাৰ্ষিকীৰ লগত সংগতি ৰাখি প্ৰায় এহাজাৰ মাতৃৰ উপস্থিতিত মাতৃ সন্মিলন এখনি অনুষ্ঠিত হৈ যায়। চৈখোৱা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অৱসৰ প্ৰাপ্ত অধ্যক্ষা প্ৰণতি বৰুৱাই সভাপতিত্ব কৰা সন্মিলনখনিত বন্তি প্ৰজ্বলন কৰে মাতৃগোটৰ সভানেত্ৰী ৰূপামণি মহন্তই। ৰাণীমা গাইডিন্‌লিউৰ বিষয়ে সাৱলীল ভাষণ আগবঢ়াই বিদ্যা ভাৰতীৰ মাননীয় সহঃসম্পাদিকা অনিমা শৰ্মাই। সন্মিলনত পূৰ্বোত্তৰ ক্ষেত্ৰৰ সাংগঠনিক সম্পাদক ব্ৰহ্মাজী ৰাৱদেৱে ভাষণ প্ৰসংগত আদৰ্শ

বিদ্যালয় সম্পৰ্কে জানিবলৈ দিয়ে। শেষত বাৰে ৰহণীয়া অনুষ্ঠানেৰে সন্মিলনখনিৰ সামৰণি মাৰে।

নাৰায়ণপুৰ সংকুল : ৰাণীমা গাইডিন্‌লিউৰ ১০০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তী উপলক্ষে যোৱা ১৬/০২/২০১৫ তাৰিখে শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, জৰাবাৰীত সংকুল ভিত্তিত মাতৃ সন্মিলন এখনি অনুষ্ঠিত হৈ যায়। প্ৰায় ৮৫০ গৰাকী মাতৃৰ উপস্থিতিত অনুষ্ঠিত হোৱা এই সন্মিলনখনিত মুখ্য বক্তা হিচাবে উপস্থিত থাকে বিদ্যা ভাৰতী অখিল ভাৰতীয় শিক্ষা সংস্থানৰ মাননীয় সহঃসম্পাদিকা অনিমা শৰ্মা। সন্মিলনত মাতৃ সকলৰ মাজত দিহানাম প্ৰতিযোগিতাৰো আয়োজন কৰে।

আচাৰ্য্য তুলসীৰ জন্ম শতবৰ্ষ উপলক্ষে গুৱাহাটী বিভাগৰ তিনিটা সংকুলৰ আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যাসকলৰ 'জীৱন বিজ্ঞান' সম্পৰ্কে কৰ্মশালা

যোৱা ১৪-০৩-২০১৫ তাৰিখে শিশু শিক্ষা সমিতি, অসমৰ অন্তৰ্গত বকো, দুধনৈ আৰু গোৱালপাৰা তিনিটা সংকুলে আচাৰ্য্য তুলসীৰ জন্ম শতবাৰ্ষিকী উপলক্ষে জীৱন বিজ্ঞান কৰ্মশালা এখন শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, ধূপধৰাত অনুষ্ঠিত কৰে। কৰ্মশালাত মুঠ ৩২৬ গৰাকী আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যাই অংশ গ্ৰহণ কৰে। নিকেতনৰ সভাপতি শ্ৰীযুত ধনেশ্বৰ ৰাভাদেৱে বন্তিপ্ৰজ্বলনেৰে কৰ্মশালাখনি শুভ উদ্বোধন কৰে। বিদ্যা ভাৰতী পূৰ্বোত্তৰ ক্ষেত্ৰৰ মাননীয় সাংগঠনিক সম্পাদক শ্ৰী ব্ৰহ্মাজী ৰাৱদেৱে প্ৰাস্তৱিক ভাষণত আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যাসকলৰ গুণগত মান বৃদ্ধিৰ লগতে ব্যক্তিত্ব বিকাশ ঘটাই একো একোগৰাকী আদৰ্শৱান আচাৰ্য্য হ'বলৈ আহ্বান জনায়।

কৰ্মশালাত তেৰাপত্ৰী মহিলা মণ্ডলৰ উত্তৰ পূৱৰ প্ৰভাৰী শ্ৰীযুতা মধু ডাংগাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সুপ্ত অৱস্থাত থকা যোগাত্মক

চিন্তা ধাৰাক কেনেকৈ জাগ্ৰত কৰিব পাৰি তাৰ আভাষ দিয়ে। জীৱন বিজ্ঞানৰ মুখ্য উদ্দেশ্য হ'ল - সুস্থ ব্যক্তি নিৰ্মাণ কৰা। সুস্থ ব্যক্তিয়ে সুস্থ সমাজ আৰু সুস্থ সমাজে এক সুস্থ ৰাষ্ট্ৰ নিৰ্মাণ কৰিব পাৰে বুলি কয়। কৰ্মশালাত জীৱন বিজ্ঞান সমিতি, অসমৰ সহ সংযোজক মানমল লোধাদেৱো উপস্থিত আছিল।

কৰ্মশালাৰ দ্বিতীয় কালংশত জীৱন বিজ্ঞান একাডেমী নাগপুৰৰ অধ্যক্ষ শ্ৰী আনন্দমল সেঠীয়াদেৱে চঞ্চল মনক নিয়ন্ত্ৰণ কৰা, স্মৃতি শক্তি বৃদ্ধি কৰা, দেহৰ ক্লান্ততাৰ দূৰ কৰা, মানুহৰ খঙৰ ওপৰত অংকুশ লগোৱা, পৰিস্থিতিত নিজকে চম্ভালি ৰখা আদিৰ ওপৰত আলোকপাত কৰে। শেষত শ্ৰীযুতা মধু ডাংগা আৰু অধ্যক্ষ শ্ৰী আনন্দমল সেঠীয়াদেৱে আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্যাসকলৰ বিভিন্ন প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দি উপকৃত কৰে। শেষত বন্দেমাতৰমেৰে কৰ্মশালাৰ সামৰণি কৰে।

২০১৫ শিক্ষা বৰ্ষৰ বন্ধৰ তালিকা

এপ্ৰিল	১৪-১৬ মঙল-বৃহস্পতি, বহাগ বিহু	৩
	১৯ ৰবি, শ্ৰী শ্ৰী দামোদৰদেৱৰ তিথি	-
মে'	১ শুক্ৰ, মে দিৱস	১
	৪ সোম, বুদ্ধ পূৰ্ণিমা	১
জুন	৩ বুধ, শ্ৰী শ্ৰী মাধৱদেৱৰ জন্মোৎসৱ	১
জুলাই	১-৩১ বুধ-শুক্ৰ, গ্ৰীষ্ম বন্ধ	২৬
	১৮ শনি, ঈদ-উল-ফিটৰ	১
আগষ্ট	১৫ শনি, স্বাধীনতা দিৱস	*
	২৯ শনি, ৰাখী বন্ধন	*
চেপ্তেম্বৰ	২ বুধ, শ্ৰী শ্ৰী মাধৱদেৱৰ তিথি	১
	৫ শনি, শিক্ষক দিৱস পালন / জন্মাষ্টমী	১
	১৫ মঙল, শ্ৰী শ্ৰী শংকৰদেৱৰ তিথি	*
	১৮ শুক্ৰ, বিশ্বকৰ্মা পূজা	১
	২৩ বুধ, শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ জন্মোৎসৱ	১
অক্টোবৰ	২ শুক্ৰ, গান্ধী জয়ন্তী	১
	১৮ ৰবি, কাতি বিহু	১
	২০-২৩ মঙল-শুক্ৰ, দুৰ্গা পূজা	৪
	২৬ সোম, লক্ষ্মী পূজা	১
নবেম্বৰ	১০-১১ মঙল-বুধ, কালী পূজা, দেৱালী	২
	২৪ মঙল, লাচিত দিৱস	১
	২৫ বুধ, গুৰুজ্ঞানক জয়ন্তী	১
ডিচেম্বৰ	২ বুধ, অসম (চুকাফা) দিৱস	১
	২৫ শুক্ৰ, মালবীৰ জয়ন্তী, খ্ৰীষ্টমাচ	১

(* চিন থকা উৎসৱ সমূহ নিকেতনত পালন কৰিব।)

বি. দ্ৰ. : ২০১৫ বৰ্ষৰ শৈক্ষিক দিনপঞ্জীত বিশ্বকৰ্মা পূজাৰ বন্ধ ১৭ চেপ্তেম্বৰ আৰু কালীপূজা, দেৱালীৰ বন্ধ ১১ আৰু ১২ নবেম্বৰ তাৰিখে প্ৰকাশ হৈছে। প্ৰকৃততে উক্ত বন্ধ তিনিদিন সংশোধিত ৰূপত বিদ্যা ভাৰতী সংবাদত উল্লেখ কৰা হ'ল।

পাঠদান সহ পালন কৰিবলগীয়া দিন / সপ্তাহ

মে	৩১ ৰবি	হিন্দু সাম্ৰাজ্য দিৱস
জুন	২১ ৰবি	আন্তঃ ৰাষ্ট্ৰীয় যোগ দিৱস
জুলাই	২ বৃহস্পতি	গুৰু পূৰ্ণিমা
২৫ চেপ্তেম্বৰৰ পৰা ১ অক্টোবৰলৈ		স্বদেশী সপ্তাহ পালন (নিকেতনত কমেও এটা কাৰ্য্যক্ৰম কৰিব)

সীমিত / স্থানীয় বন্ধ

(জানুৱাৰীৰ পৰা ডিচেম্বৰলৈ যিকোনো ২ দিন)
(প্ৰধানাচাৰ্য্যই সংকুল কেন্দ্ৰত আগতীয়াকৈ জনাব)

এপ্ৰিল	২	বৃহস্পতি	মহাবীৰ জয়ন্তী
	২১	মঙল	সতী সাধিনী দিৱস
মে'	১৮	সোম	শ্ৰী শ্ৰী হৰিদেৱৰ তিথি
জুন	২০	শনি	বিষ্ণু ৰাভা দিৱস
জুলাই	১৩	সোম	ভানু আচাৰ্য্য জয়ন্তী
আগষ্ট	২৬	বুধ	কৰম পূজা
চেপ্তেম্বৰ	২৫	শুক্ৰ	ঈদ-উজ-জোহা
নবেম্বৰ	১৩	শুক্ৰ	ভাতৃ দ্বিতীয়া
	১৭	মঙল	ষট পূজা
ডিচেম্বৰ	১০	বৃহস্পতি	শ্বহীদ দিৱস

পৰিচালনা কাৰ্য্যক্ৰম

		প্ৰদেশ ভিত্তিত পদাধিকাৰী কৰ্মশালা, আচাৰ্য্য সন্মিলন, বিদ্যালয়ত প্ৰশিক্ষণ, মাহটোত এদিন হিন্দী দিন
		প্ৰদেশ ভিত্তিত পদাধিকাৰী কৰ্মশালা, আচাৰ্য্য সন্মিলন, বিদ্যালয়ত প্ৰশিক্ষণ, মাহটোত এদিন হিন্দী দিন
মে'		প্ৰদেশ ভিত্তিত পদাধিকাৰী কৰ্মশালা, আচাৰ্য্য সন্মিলন, বিদ্যালয়ত প্ৰশিক্ষণ, মাহটোত এদিন হিন্দী দিন
জুন		দ্বিতীয় সপ্তাহত প্ৰাৰ্থনীয় সমিতিৰ সাধাৰণ সভা, তৃতীয় সপ্তাহত ছমহীয়া পৰীক্ষা আৰম্ভ। সংকুল কেন্দ্ৰৰ পদাধিকাৰীৰ কৰ্মশালা।
জুলাই		প্ৰদেশ ভিত্তিত আচাৰ্য্য প্ৰশিক্ষণ বৰ্গ।
আগষ্ট		অখিল ভাৰতীয় প্ৰবন্ধ প্ৰতিযোগিতা (আচাৰ্য্য আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী)। ইংৰাজী বিষয়ৰ আচাৰ্য্য প্ৰশিক্ষণ।
চেপ্তেম্বৰ		তৃতীয় গোট পৰীক্ষা দ্বিতীয় সপ্তাহত, চতুৰ্থ সপ্তাহত সংস্কৃতি জ্ঞান পৰীক্ষা, চতুৰ্থ সপ্তাহত প্ৰাৰ্থনীয় জ্ঞান-বিজ্ঞান মেলা। প্ৰধানাচাৰ্য্য প্ৰশিক্ষণ বৰ্গ আৰম্ভ।
অক্টোবৰ		বিদ্যালয় স্তৰত প্ৰাক্তন ছাত্ৰ সন্মিলন, চতুৰ্থ সপ্তাহত চতুৰ্থ গোট পৰীক্ষা।
নবেম্বৰ		চতুৰ্থ সপ্তাহত বছৰেকীয়া আৰু বাচনি পৰীক্ষা।
ডিচেম্বৰ		বছৰেকীয়া পৰীক্ষা, আচাৰ্য্য সংস্কৃতি জ্ঞান পৰীক্ষা, পৰীক্ষাৰ ফলাফল ঘোষণা, শৈক্ষিক ভ্ৰমণ।

বিদ্যা ভাৰতী শৈক্ষিক বহুমুখী
 প্ৰকল্প, চম্পশুৰৰ বিদ্যালয়
 ভৱনৰ আধাৰশিলা স্থাপনৰ
 মুহূৰ্ত্ত অসম, নাগালেণ্ড আৰু
 ত্ৰিশুৰাৰ মহামহিম ৰাজাপাল
 শ্ৰীযুত পদ্মনাভ বালকৃষ্ণ
 আচাৰ্যদেব।

ৰোকাখাত শঃ শিঃ নিকেতনৰ
 ভৱনৰ আধাৰশিলা স্থাপনৰ
 এটি দৃশ্য।

